

організувати їхню роботу, координувати діяльність секторів та нести відповідальність за результативність діяльності СРУ, підписувати рішення, які прийняла студентська рада університету [2, с. 16-17].

Керівний орган студентської ради, тобто президія, складається з керівника секторів, студентські декани, голова ради, секретар та заступник студентської ради вищого навчального закладу.

Результати здійсненого аналізу дозволяють зробити висновок про те, діяльність системи студентського самоврядування має відбуватися на основі урахування суб'єктивної позиції студента у всіх сферах життєдіяльності вищого навчального закладу. Функціонування студентського самоуправління у закладі вищої освіти є важливим та потрібним для гармонійного розвитку вищого навчального закладу. Воно дає змогу стимулювати студентів до участі у самоврядуванні, формує лідерські якості у тих, хто бере в цьому участь, відстоювати права студентів, організувати культурні заходи, участь студентів у житті та функціонуванні університету.

Список використаних джерел

1. Положення про студентське самоврядування у Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка URL: http://pnpu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/02/polozhennya-sr_2018-2019.pdf
2. Кращенко Ю. П. Особливості організації системи студентського самоврядування URL: <http://elcat.pnpu.edu.ua/docs/Kpaschenko.pdf>
3. Жалдак Л. М. Відродження студентського самоврядування на рівні академічної групи у вищому аграрному закладі освіти. *Нові технології навчання: наук.-метод. зб.* / кол. авт. К. : Наук.-метод. центр вищої освіти, 2004. Вип. 36. С.210—219.

Альона ПAVЛЕНКО

САМОВРЯДУВАННЯ У ВИХОВНОМУ АСПЕКТІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У сучасних умовах формування педагогічної науки досить важливим є питання самоврядування у виховному аспекті установах вищої освіти.

Багато наукових вивчень приділено становленню і розвитку студентського самоврядування. Велику кількість досліджень проводили такі видатні науковці, як С. Черкасова, О. Невмержицька, Р. Сопівник. У нашому сьогоденні ця тема також є актуальною. У своїх працях питання самоврядування у закладах вищої освіти описали Т. Бондар, К. Потопа, Л. Шеїна, О. Ступак, Д. Гончаров.

Мета статті – охарактеризувати особливості самоврядування в закладах вищої освіти, його функціонування, задуми розвитку.

Студентське самоврядування в закладі вищої освіти – це невід'ємна частина громадського життя. Воно, у першу чергу, забезпечує захист прав, які у різних університетах, академіях, інститутах.

Однак питання виховного потенціалу самоуправління обумовлена лінійкою соціальних чинників. Існує суперечність між соціальним ростом студентського самоврядування та справжнім становищем у сьогочасному вищому навчальному закладі. Внаслідок цього стають актуальними теоретичні та практичні плани цілеспрямовані на розвиток виховного запасу ладу студентського самоврядування в Україні, як-от:

– вплив студентського самоврядування на захист прав осіб, що вчать, у їх вихованні, розвитку лідерських, організаторських рис, соціальної активності, патріотизму;

- відповідальність студентських мас за встановлення моральних поведень індивідуальності студента;
- ріст хистів, талантів будь-якого студента, ґрунтовна підтримка самореалізації майбутніх спеціалістів;
- актуальність студентського самоуправління у керівництві вищими навчальними закладами;
- підняття якості професійної компетентності внаслідок активізації творчої функції студентів.

Ця проблема відносно виховного потенціалу студентського самоуправління вищих навчальних закладів України взагалі не досліджена.

Основними завданнями можна вважати:

1. захищати права студентів;
 2. участь у виховній роботі університету та його структурних підрозділів; співпраця в освітній та науковій діяльності;
 3. підтримувати етику студентів та бути добросесним;
 4. закликати до здорового способу життя, безпечної поведінки;
 5. сприяти покращенню умов відпочинку та проживання студентів;
- Співпраця з організаціями студентського самоуправління, молодіжними громадськими рухами в інших вищих навчальних закладах на рівні не тільки громади, а й області, країни;
 - Забезпечувати робочими місцями випускників та ознайомлювати студентів із іншими професіями у вільний час;
 - Сприяти вирішенню проблеми міжнародного обміну студентами, закликати до участі студентів у дебатах, курсах, олімпіадах, конференціях, конкурсах на регіональному, міжнародному, всеукраїнському, обласному рівнях;
 - Закликати студентів до реалізації Національної молодіжної політики;
 - Надавати інформаційну, правову, психологічну, фінансову, правову допомоги студентам ;
 - «співробітництво з наставниками (кураторами) академічних гуртів, комендантами гуртожитків, завідувачами кафедр та інших структурних підрозділів, первинною профспілковою організацією, адміністрацією закладу вищої освіти» [2, с. 2, 3].

Права та обов'язки членів студентської спілки.

Студентське самоврядування має право:

- ✓ на участь у справах студентського самоврядування в порядку, передбаченому цим Положенням;
- ✓ Пропонувати власні ідеї щодо вдосконалення практики студентського самоврядування;
- ✓ Направляти представників органів студентського самоврядування до вчених рад університетів, установ громадського самоуправління вищих навчальних закладів;
- ✓ ставити запитання щодо змін до положення про студентське самоуправління або тлумачення окремих пунктів останнього;
- ✓ давати рекомендації щодо розвитку матеріальної бази Університету, у тому числі з питань студентського життя та відпочинку;
- ✓ проводити організаційні, спортивні, наукові, просвітницькі, оздоровчі та інші заходи;
- ✓ приймати закони, що регулюють його організацію та діяльність;
- ✓ актуалізації питань забезпечення належних умов щодо проживання студентів у гуртожитках та організації харчування студентів;

✓ розпоряджатися майном та коштами на балансах студентського самоврядування;

✓ Аналізувати та вносити деякі зміни щодо змісту курсів і програм.

Ефективність виховання студентського самоврядування полягає в тому, що процес активної участі має переважно виховний і розвивальний характер: навчання виконує функцію засобу розвитку в студента професійного й творчого інтересу до певного виду позитивної діяльності, яка сприяє виявленню і розвитку його індивідуальних можливостей.

Отже, самоврядування в закладах вищої освіти дуже потрібне. Його функціонування, задуми розвитку дотримуватися всіх зазначених вище норм дають студенту буде набувати освіченності та сформує організаторські, лідерські навички. Студент буде більш відповідальним та самореалізованим. Матиме багаж витримки до випробувань та певні моральні цінності, які знадобляться й надалі.

Список використаних джерел

1. Лобода Д. О. «Положення про студентське самоврядування у Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка». Режим доступу: http://pnpnu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/02/polozhennya-sr_2018-2019.pdf

2. Кращенко Ю. П. «Виховний потенціал системи студентського самоврядування». Режим доступу: <http://dSPACE.pnpnu.edu.ua/bitstream/123456789/5633/1/Kraschenko.pdf>

3. Трибулькевич К. Г. «Розвиток студентського самоврядування у вищих навчальних закладах». Режим доступу: https://ihed.org.ua/wp-content/uploads/2019/01/Trybulkevich_02.02.2017_disertac.pdf

4. Кращенко Ю. П. «Особливості організації системи студентського самоврядування». Режим доступу: <http://elcat.pnpnu.edu.ua/docs/Kpaschenko.pdf>

Віолетта ПІКАЛОВА

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Економічний приріст держави в XXI столітті функціонуватиме тільки за умов орієнтування на інновації. Саме одним із головних носіїв інноваційної спроможності є заклади вищої освіти, які не можуть перебувати осторонь процесів, які трапляються в суспільстві. Заклади вищої освіти зобов'язані не лише звертати увагу на фундаментальні та прикладні дослідження, але і повинні займатися розробкою змісту прогресивних освітніх програм, які випереджують за пошуком сучасних технологій.

Вдалося помітити, що раніше поняття «інноваційна діяльність», «інноваційний процес» у вітчизняній літературі дуже рідко вживалися. Але Н. Лапіним, М. Волинською, Б. Мартиросяном та ін.) досить продуктивно й завзято обговорено створення інновацій, методик у вищих навчальних закладах освіти [3, с. 1]. Теоретичною резолюцією педагогічної інноватики також займаються Л. Даниленко, В. Онушкін, М. Кларин, Л. Ващенко, І. Підласий, О. Савченко. У цьому аспекті варто взяти до уваги і те, що науковцями зроблено класифікацію освітніх інновацій та сформульовано основні дефініції; розглянуто характеристику інноваційної діяльності [2, с. 2].

Слід зауважити, що науковці мали різноманітні підходи до формування поняття «інновація», наприклад:

– О. Савченко: «Інновація-це процес створення, поширення й використання засобів (нововведень) для розв'язання тих педагогічних проблем, які досі розв'язувалися по-іншому» [4, с. 356]